

Unanimitat contra la violència

Les xifres són fredes i, de vegades, de tan repetides, acaben perdent tota dimensió humana. Però hi ha algunes que no podem deixar de repetir, com més alt i més fort puguem, perquè darrere d'elles s'amaga una realitat que ha estat massa anys invisibilitzada i que, com a societat, no podem seguir tolerant. Aquesta setmana hem commemorat el Dia per a Combatre la Violència contra les Dones, una efemèride que, com cada any, arriba acompanyada de xifres, balanços i estadístiques. Números que són molt més que números. Són dones, mares, xiquetes i xiquets que han hagut de viure el drama de la violència domèstica en carn pròpia. Són germanes, cosines i amigues. Són veïnes de tots i cadascun de nosaltres. Perquè la realitat de les violències masclistes està molt més a prop de casa nostra del que moltes vegades puguem imaginar.

Tant a prop com les 43 vila-realencques que, al llarg de 2015, han estat víctimes de violència de gènere a mans dels seus marits o parelles, moltes vegades fins i tot en presència de menors. Per elles, per les 800 dones assassinades per les seues parelles o exparelles en tot l'Estat espanyol des que existeixen estadístiques (2003), es important alçar la veu. Cada dia, per suposat, però també en ocasions simbòliques com la que hem commemorat aquesta setmana, que ens han de servir per a visibilitzar, dimensionar i prendre consciència del greu problema que, a pesar de tots els avanços, segueix incrustat en la nostra societat.

I hem d'alçar la veu tots junts, de manera unànime. Per això, em sent particularment satisfet del treball realitzat enguany des de la Regidoria d'Igualtat per sumar a la declaració institucional i el manifest en contra de la violència de gènere a tots els partits polítics, tant aquells que estan representats a l'Ajuntament com altres que, tot i no tenir presència municipal, sí representen a bona part dels nostres veïns i veïnes en altres institucions del País Valencià i de l'Estat.

L'equip de govern de Vila-real hem demostrat sempre la nostra disposició al diàleg i al consens. En una qüestió com aquesta, el consens ha d'anar més enllà de la sala de plens municipals. Necessitem un acord social, de totes i tots, per a seguir combatent aquesta xacra que ens devalua com a comunitat humana. Cal una resposta clara i unànime que permeta aprofundir en el desenvolupament de la Llei orgànica contra la violència de gènere i en ampliar la prevenció, la protecció, la persecució i el càstig de les violències masclistes. En aquesta lluita no caben matisos: entre tots hem de construir una societat segura i lliure de violència.